

היהודי בכדי לקבל ממנה מוחין, וזה הלוי הוא המעשר שיעקב הפריש מבניו לקב"ה, [רפג] דהיינו שזו הגבורה היא בבחינתה היפה שאין בה חלק לחיצונים ואותו הפריש יעקב ז"א לקב"ה שהוא הבינה (רמ"ק). **וְכִנּוֹר דְּעֶשֶׂר נִימִין עֲמִיה, וְאַתְּעָטָר בְּעֶטְרוֹי** ועם הגבורה היתה נכנסת המלכות שהיא סוד כינור שיש בו עשרה חוטים וספירות, ועי"כ הגבורה דו"א היה מתעטר במוחין דהוד דאמא (רמ"ק).

סוד המוחין דז"א הנכללים בקו האמצע שלו

וְכִדֵּין אֶסְתָּחָר מִפֶּתַחָא, וּפֶתַח בְּהוּא הֵיכְלָא חָד תִּרְעָא ואז היה חוזר יסוד דאבא הנקרא מפתח והיה פותח פתח אחר באותו היכל, דהיינו שהוא היה פותח את יסוד דאמא, **הֵהוּא תִרְעָא דְקִימָא בְּאַמְצֵיתָא, עֲמוּדָא דְלִסְטָר מְזֻרְחָ** (דף ר"נ ע"ב) **עָאֵל וְאַתְּעָטָר בְּשִׁבְעֵין עֶטְרִין** כי הנה זה השער שהוא היסוד דאמא הוא היה עומד בקו האמצע, ואז העמוד שבצד מזרח שהוא קו האמצעי דז"א, הוא היה נכנס ומתעטר בשבעים עטרות, שהם סוד שבעים אותיות שיש בשמות עסמ"ב מצד חגת"ם ובשמות קס"א

אור הרשב"י

שבטים אחרים, אמר לו וכי י"ב הן והלא י"ד הן אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי, א"ל כ"ש אוסיפתא מיא אוסיף קמחא, אמר לו אין את מודה לי שהם ארבע אמהות א"ל הין, אמר לו צא מהם ד' בכורות לד' אמהות הבכור קודש ואין קודש מוציא קודש אמר לו אשריך ואשרי אומתך שאת שרוי בתוכה.

[רפג] כדאיתא בבראשית רבה פרשת ויצא פרשה ע' סימן ז' ר' יהושע דסכנין בשם ר' לוי אמר כותי אחד שאל את ר' מאיר אמר לו אין אתם אומרים יעקב אמתי דכתיב (מיכה ז) תתן אמת ליעקב, אמר לו הין, א"ל ולא כך אמר וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך, א"ל הין, אמר לו הפריש שבטו של לוי אחד מעשרה למה לא הפריש א' מ' לשנים

הלימוד  היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שבנצח וקנ"א שבהוד וקמ"ג שביסוד, שאלו השבעים אותיות שבהם הוא סוד המוחין דז"א הנכללים בקו האמצע שלו (מק"מ, דמשק אליעזר), **וְאֶת־עֶטֶר בְּאַרְבַּע אֲתוּוֹן, דְּאֵינוֹן תִּרְיָסָר** וכן הוא היה מתעטר עוד בד' אותיות אדנ"י שיש במילואם י"ב אותיות, לצורך המלכות העומדת מאחורי הנה"י שלו. **וְאֶת־עֶטֶר בְּגִלּוּפֵין דְּמֵאתָן וְע' אֶלֶף עֲלָמִין** וכן הוא היה מתעטר עוד בחקיקות שיש במאתים שבעים אלף עולמות, דהיינו שהוא מקבל את כ"ז אותיות התורה שמהם נבנה פרצוף ז"א וכל אות כלולה מעשר והם מתרבים לאלפים ונעשים מאתים שבעים אלף עולמות (מק"מ), **וְאֶת־עֶטֶר בְּעֶטְרִין דְּסִיפֵי עֲלָמָא עַד סִיפֵי עֲלָמָא, בְּכַמָּה לְבוּשֵׁי יָקָר, בְּכַמָּה עֶטְרִין קְדִישִׁין** ובזה היה מתעטר ז"א בעטרות שמאירות מסוף העולם ועד סופו, דהיינו שהוא היה מתעטר מהבינה הנקראת סוף העולם למעלה ומתפשטת עד סוף העולם למטה שהיא המלכות, וכן הוא היה מתלבש בכמה לבושי כבוד של האורות המקיפים, וכן הוא היה מתעטר עוד בכמה עטרות קדושות שהם סוד הכתר שבראש קו האמצעי (רמ"ק, מק"מ).

יסוד דאבא הוא היה פותח את כל השערים הגנוזים שהם סוד נה"י דאמא הכוללים את המוחין דז"א שמצד אמא

אֶסְתַּחֲר הַחַוָּא מִפְתָּחָא, וּפְתַח לִיה פֶּל תִּרְעִין גְּנִיזִין,
וְכָל תִּרְעִין דְּקִדְוִישִׁין, טְמִירִין ובזה נמצא שזה המפתח

שהוא יסוד דאבא הוא היה פותח את כל השערים הגנוזים שהם סוד נה"י דאמא הכוללים את המוחין דז"א שמצד אמא, וכן הוא היה פותח את כל השערים הקדושים שהם סוד נה"י דאבא הכוללים את המוחין דז"א שמצד אבא, וכן הוא היה פותח את כל השערים הנעלמים

שהם סוד נה"י דא"א הכוללים את המוחין דז"א שמצד א"א, **וְאֶת־קִדְשׁ בְּהוֹ,**
וְקִיָּמָא תַּמָּן בְּמִלְכָּא ועי"כ ז"א היה מתקדש בכל המוחין ובזה הוא היה עומד
 כמלך בהיכל דבינה. **מִתְבָּרַךְ בְּכֹמָה בְּרִכְאָן, מִתְעַטֵּר בְּכֹמָה**
עֲטָרִין ובזה ז"א היה מתברך בכמה ברכות של ה"ח דאמא, והוא היה מתעטר בכמה
 עטרות (דמשק אליעזר). **בְּרִין נִפְקִי בְּלָהוּ בְּחִבּוּרָא חֲדָא,**
מִתְעַטְרִין בְּעֲטָרֵיהוּ כִּדְקָא יָאוּת ועי"כ היו יוצאים שלושת קוי ז"א
 שנתקנו מנה"י דבינה בחיבור אחד, ובזה הם היו מתעטרים בעטרותיהם כפי הראוי להם
 (מק"מ).

כאשר המלכות באה להתייחד פב"פ עם ז"א היא מקטנת עצמה וחוזרת להיות
 נקודה קטנה

פִּיּוֹן דְּנִפְקִי אֶתְעַר לִיה בְּקִשּׁוּטֵי וכאשר יוצאים ג' קוי ז"א מנה"י
 דאמא, אז מתעורר הלוי שהוא מצד הגבורה שבקו השמאל, ומקשט את השכינה
 לצורך הייחוד, בסוד 'שמאלו תחת לראשי', **וְהָאִי חִיָּה אֶתְעָרָא,**
וְאַזְעִירַת גְּרָמָה, מִגּוֹ רְחִימוֹ דְּשִׁירְתָּא ואז זו חיית האילת שהיא
 השכינה, היא מתעוררת ומקטינה את עצמה מתוך אהבת השיר שמתעורר מצד שמאל,
 ועי"כ היא ממעטת עצמה, ואז כל בחינותיה נכללות באות י' הקטנה כמציאות אצילותה
 הראשון, דהיינו שכאשר היא באה להתייחד עם ז"א פנים בפנים היא מקטינה עצמה וחוזרת
 להיות נקודה קטנה (מק"מ וכמבואר בע"ח של"ד פ"ב כלל ח'), **הֵיךְ אֶזְעָרַת**
גְּרָמָה מִגּוֹ רְחִימוֹ דְּשִׁירְתָּא ואיך הסדר שהיא ממעיטה את עצמה מתוך

אהבת השיר שבשמאל, אֶזְעֶרֶת גְּרָמָה זְעִיר זְעִיר, עַד
 דָּאתָ עֵבִידָת נְקוּדָה חֲדָא אלא היא ממעיטה את עצמה מעט מעט עד שהיא
 נעשית נקודה אחת, כי כך דרכה תמיד להקטין את עצמה לפני ז"א. כִּיּוֹן דְּאִיהִי
 אֶזְעֶרֶת גְּרָמָה, (בְּשִׁירְתָא) כְּדִין כְּתִיב, (שמות ב) וַיִּלְךְ אִישׁ
 מִבֵּית לְוִי וַיִּקַּח אֶת בֵּת לְוִי. בֵּת לְוִי וְדָאִי, מְסֻטָּרָא
 דְּשִׁמְאָלָא ומכיון שהיא ממעיטה את עצמה אז בזה נאמר וילך איש וגו', דהיינו שז"א
 הולך ע"י קו השמאל שלו הנקרא לוי ולוקח בסוד הייחוד את המלכות הנקראת בת לוי
 בודאִי, מאחר שזו המלכות הנבנית מהגבורה שבשמאל היא בת לגבורה הנקראת לוי.
 הֵיאֵךְ אֶחָיד לָהּ ואֵיךְ הוּא לוקח אותה. אוֹשִׁיט שְׁמָאֵלָא תַּחַת
 רִישָׁהּ מִגּוֹ חֲבִיבּוֹ אלא הוא מושיט את יד שמאלו שהוא הגבורה מתוך אהבתו
 אליה, בסוד 'שמאלו תחת לראשי'.

המלכות הקטנה עצמה בסוד מאן דאיהו דאיהו זעיר איהו רב

וְאִי תִימָא, כִּיּוֹן דְּאִיהִי נְקוּדָה חֲדָא, אֵיךְ יָכִיל לְאַחֲדָא
 בְּנְקוּדָה זְעִירָא ואם תאמר שהרי זו המלכות המעיטה את עצמה והיא
 בסוד נקודה קטנה, ואם כן איך יכול ז"א להתייחד עמה שהיא רק בסוד נקודה קטנה.
 אֵלָא לְגַבִּי עֵילָא, כָּל מָה דְּהוּא מְלָה זְעִירָא, דָּא
 תוֹשְׁבַּחְתָּא, וְדָא עֲלוּיָא וְרַב בְּרָבוֹ עֲלָאָה אלא כל דבר שהוא
 קטן, אז כלפי מעלה זהו שבחו וזהו מעלתו כי בזה הוא מתגדל בגדולה עליונה, ומשום כך
 ז"א מחשיב אותה ומתייחד עמה, בסוד מאן דאיהו זעיר איהו רב ומאן דאיהו רב איהו זעיר,

הלימוד  היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000